

vendes det fulde Beløb. Endringsforslagene Nr. 32 og 33 angaa Bevillinger til Konsulatsvæsenet. I Henhold til § 5 i Konsulatsloven af 14de April 1892 har Udenrigsministeren under Nr. 33 søgt Bevilling til i Marts Løb at udsende to forskellige Vicekonsuler, og under det Samraad, vi havde i Udvalget, oplyste Ministeren, at det var hans Tanke, at den ene af disse Vicekonsuler skulde anbringes i Chicago, medens han med Hensyn til den anden forbeholdt sig nærmere at overveje, paa hvilken Plads det skulde være. Udvalget indrømmer, at Konsulatet i Chicago har en ikke ringe Betydning. Vi have en saa stor Del af vore Landsmænd i Amerika, særlig i de Stater, for hvilke Chicago er Midtpunktet, at vi fuldt ud anerkende, at dette Konsulat har sin Betydning, men det var ikke Udvalget klart, om der nepop paa denne Plads var Grund til at sætte en udsendt Konsul. Det er ikke særlig Handelsfager, som Konsulen der vilde komme til at beskæftige sig med, men langt mere Arvesager og lignende juridiske Spørgsmaal, der fremkomme ved Forbindelsen mellem vore Landsmænd derovre og os her hjemme. Dertil kommer, at man overhovedet har ønsket at faa en samlet Overvejelse af, hvilke Pladser der skal udsendes Konsuler til. Efter Konsulatslovens § 11 skal der inden 1ste Januar 1896 foreligge et samlet Forslag om Konsulatsafgisters Anvendelse, og inden den Tid har man ikke ment, at man paa maa og faa burde udsende Konsuler til andre Steder end til saadanne, hvor alle vare enige om, at det burde ske. Forslaget om at opføre 7,220 Kr. til Besørgelse af Konsulatsforretningerne i New-York i den Anmærkning, som er foreslaaet under Endringsforslaget Nr. 33, har man heller ikke ment, man burde gaa ind paa. Det er jo kun et Posteringsforslag, idet den Sum, som der anføres, allerede nu udredes under en anden Konto, nemlig Konto C. 1; og indtil man kommer til Enighed om denne ny Post, finder man, det er naturligt at lade den blive staaende, hvor den staar. Derimod er Udvalget gaaet ind paa de 1000 Kr., der ere forlangte til Besørgelse af Konsulatsforretningerne i Konstantinopel. Man har kun foreslaaet, at de bleve opførte paa Konto C. 1, hvor der i Forvejen findes en Sum til det samme Formaal. Forholdet i Konstantinopel er det, at den svensk-norske Gesandt siden 1890 har varetaget ogsaa Danmarks Interesser, baade de diplomatiske Interesser og Konsulatsinteresserne i Konstantinopel, og det svensk-norske Gesandtskab har derfor modtaget et Tilskud af

2,400 Kr. Konsulatsforretningerne ere blevne besørgede af den svensk-norske Konsul i Konstantinopel, der har opnaaet en Begunstigelse, som er sjelden for Konsuler dernede, idet han undertagelsesvis har faaet Afgang til direkte Forhandlinger med Porten. Denne samme Mand har varetaget de danske Konsulatsforretninger; men der har været den Ulempe, at han ikke har haft nogen juridisk Ret til at gøre det, og der kunde altsaa have opstaaet Vanskeligheder i den Henseende. Gesandten har derfor foreslaaet, at man for Fremtiden skulde ordne Forholdet paa den Maade, at den nuværende svensk-norske Konsul blev ansat som dansk Konsul eller Generalkonsul dernede, og at han saa varetog vore Konsulatsforretninger mod at oppebære det Tilskud af 2,400 Kr., som Gesandtskabet hidtil har faaet; saa vilde Gesandtskabet paatage sig uden Bederlag fremdeles at varetage vore diplomatiske Interesser. Ministeren har sluttet sig til dette Forslag fra den svensk-norske Gesandt, og han har tillige foreslaaet, at Konsulen foruden de 2,400 Kr. skulde have 1,000 Kr. aarlig til Erstatning for de bortfaldne Konsulatsafgifter. Udvalget anerkender den Maade, hvorpaa den svensk-norske Gesandt er optraadt i dette Forhold og slutter sig til Forslaget. For Forbindelse med Sortehavslændene er jo i de senere Aar vokset saa stærkt, at det har den største Betydning for os at have vore Konsulatsforhold i Konstantinopel ordnede. Det er oplyst for Udvalget, at Konsulatsforretningerne i de sidste Par Aar ere stegne betydeligt, idet Søarten er bleven fordbølet i den Tid; de udsærdegede Skrivellers Antal er steget fra 59 i 1891 til c. 500 i 1893, og noget lignende er Tilfældet med Pas, Legalisering, Søpatenter o. s. v. Endelig er der paa Udenrigsministeriets Budget et Forslag, som er stillet af Fler-tallet, nemlig Endringsforslaget Nr. 35. Det gaar ud paa et Tilskud af 500 Kr. til det internationale Fredsbureau i Bern. Dette Bureau er oprettet i 1892, og dets Hovedformaal er at samle alle Oplysninger om Tvistespørgsmaal mellem Nationerne for paa den Maade at bidrage til en fredelig Løsning af disse Spørgsmaal. Den sveitsiske Regering har allerede ydet dette Bureau et Tilskud af 1000 Francs, og det forekom os, at det vilde være ganske naturligt, om et Land som Danmark ogsaa viste sin Interesse for denne Sag ved at yde et saadant lille Beløb, som det her er Tale om. Det er naturligvis ikke muligt at udtale noget som helst om, hvilken Betydning et saadant Bureaus Arbejde kan faa i Fremtiden. Men ethvert Oplysningsarbejde har jo sin store